

USTAWA

z dnia

o odnawialnych źródłach energii^{1) 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji, małej instalacji oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego;
- 2) zasady i warunki przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego;
- 4) zasady dotyczące gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) zasady opracowania i realizacji krajowego planu działania oraz monitorowania rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, rynku biogazu rolniczego, lub rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, rynku biopłynów;
- 6) warunki i tryb akredytowania organizatorów szkoleń oraz certyfikowania instalatora małych instalacji i mikroinstalacji;
- 7) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów energetycznych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – paliwo gazowe uzyskane z biomasy, z wyłączeniem zbóż pełnowartościowych, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – paliwo gazowe otrzymywane w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem paliwa gazowego pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa - ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, a także ulegające biodegradacji osady ściekowe;
- 4) biopłyny – paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia- Prawo energetyczne (Dz. U. z r., poz....), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, wytworzone wyłącznie z biomasy, wykorzystywane w celach energetycznych innych, niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz spełniające kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 95, poz. 558);
- 5) drewno pełnowartościowe - drewno pozyskane w kraju spełniające wymagania jakościowe określone w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3 oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna na cele energetyczne;
- 6) dystrybucja – transport energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym w rozumieniu przepisów, ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 7) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantopogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 8) energia geotermalna – energię o charakterze nieantopogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 9) energia hydrotermalna - energię o charakterze nieantopogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;

- 10) gwarancja pochodzenia - dokument stanowiący informację dla odbiorcy końcowego, że część lub całość dostarczonej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii i wprowadzona do sieci;
- 11) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych płynących, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy elektrowni szczytowo - pompowej;
- 12) instalacja odnawialnego źródła energii – jednostka wytwórcza w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4, służąca do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliw gazowych z odnawialnych źródeł energii, w tym także urządzenia techniczne, które pobierają i przetwarzają zmagazynowaną energię elektryczną, ciepło lub chłód, lub paliwo gazowe, stanowiące część tej instalacji;
- 13) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której biomasa lub paliwo gazowe są spalane wspólnie z paliwami kopalnymi;
- 14) końcowe zużycie energii brutto – towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu, rybactwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny w celu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstających podczas przesyłania i dystrybucji;
- 15) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 40 kW do 200 kW lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej powyżej 70 kW do 300 kW, z wyłączeniem instalacji służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego;
- 16) miejsce przyłączenia – punkt w sieci, w którym przyłącze łączy się z siecią;
- 17) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 40 kW lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej do 70 kW, z wyłączeniem instalacji służącej do wytwarzania biogazu rolniczego, lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego;
- 18) modernizacja – przebudowę, odbudowę lub rozbudowę instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm. ³⁾);
- 19) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 20) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;

- 21) odnawialne źródło energii – energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerothermalną, energię geothermalną, energię hydrothermalną, hydroenergię, energię otrzymywaną z biomasy, energię otrzymywaną z biogazu, energię otrzymywaną z biogazu rolniczego, fal, prądów i pływów morskich oraz energię otrzymywaną z biopłynów;
- 22) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego - operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 23) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego - operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 24) paliwo gazowe – biogaz lub biogaz rolniczy;
- 25) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 26) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 27) rozruch technologiczny - wyłącznie przeprowadzanie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór instalacji odnawialnego źródła energii;
- 28) sieć - sieć w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 29) sieć dystrybucyjna - sieć dystrybucyjna w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 30) sieć przesyłowa - sieć przesyłowa w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 31) sprzedawca z urzędu - sprzedawca energii elektrycznej, ciepła lub paliw gazowych, zaopatrujący w energię elektryczną lub paliwa gazowe największą liczbę odbiorców tej energii lub paliw gazowych w gospodarstwach domowych, w odniesieniu do liczby odbiorców energii elektrycznej lub paliw gazowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub gazowej danego operatora systemu elektroenergetycznego lub gazowego, na obszarze jego działania, w poprzednim roku;
- 32) świadectwo pochodzenia - dokument potwierdzający wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, będący elementem systemu wsparcia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
- 33) świadectwo pochodzenia biogazu - dokument potwierdzający wytworzenie biogazu rolniczego oraz wprowadzenie go do sieci dystrybucyjnej gazowej, będący elementem systemu wsparcia wytworzenia biogazu rolniczego;
- 34) transfer statystyczny - przekazanie w danym roku określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii;
- 35) układ hybrydowy – jednostka wytwórcza wytwarzająca energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z

możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;

- 36) wyłączna strefa ekonomiczna - obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁴⁾);
- 37) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4;
- 38) zboża pełnowartościowe - ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Rozdział 2

Wykonywanie działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji, małej instalacji oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego

Art. 3. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach określonych w przepisach prawa energetycznego.

2. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w mikroinstalacji, małej instalacji oraz wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego nie wymaga uzyskania koncesji.

Art. 4. Wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji, w celu zużycia na potrzeby własne lub sprzedaż nadwyżek energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonych przez wytwórcę w mikroinstalacji nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia

2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.⁵⁾) zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej tej mikroinstalacji.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informację o mikroinstalacjach przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w tym o ich rodzaju i mocy zainstalowanej, w terminie 14 dni od ich przyłączenia.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie kwartalne, zawierające informacje dotyczące łącznej ilości:

- 1) wytworzonej energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,
- 2) zakupionej przez sprzedawcę z urzędu energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji

- w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału.

4. Wzór sprawozdania kwartalnego opracowuje Prezes URE i udostępnia na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 6. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 7. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami, instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi spełniającymi wymagania określone w odrębnych przepisach, w szczególności umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej, na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc oraz przewidywanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się:

- 1) oświadczenia wytwórcy o:
 - a) braku wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa,
 - b) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 7, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w małej instalacji, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.....).”;
- 2) opis małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i łączną moc zainstalowaną;
- 3) dokument potwierdzający przyłączenie małej instalacji do sieci.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska.

4. Wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji opracowuje Prezes URE i udostępnia go na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 10. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1- 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi się w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 11. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji informuje Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych lub od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 12. Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku:

- 1) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 2) wykreślenia wytwórcy z rejestru wytwórców energii w małej instalacji z przyczyn, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku;
- 3) zaprzestania spełniania przez wytwórcę warunków, o których mowa w art. 7.

Art. 13. 1. Prezes URE wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę:
 - a) oświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a, niezgodnego ze stanem faktycznym,
 - b) nieprawdziwego dokumentu, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 3;
 - 2) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 7, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
 - 3) stwierdzenia naruszenia przez wytwórcę warunków, o których mowa w art. 15 ust. 1.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji może uzyskać ponownie wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania tej decyzji.

Art. 14. Prezes URE wykreśla z rejestru wytwórców energii w małej instalacji wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, w przypadku:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 3) złożenia przez wytwórcę wniosku o wykreślenie wpisu z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 15. 1. Wtwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji:

- 1) prowadzi dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) wytworzonej energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) zakupionej przez sprzedawcę z urzędu energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji;
- 2) przekazuje Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 1, w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału.

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opracowuje Prezes URE i udostępnia na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 16. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie roczne zawierające:

- 1) wykaz wytwórców wykonujących działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji;
 - 2) informację o łącznej ilości:
 - a) wytworzonej energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji,
 - b) zakupionej energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji
- w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 17. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu”.

2. Prezes ARR przekazuje Prezesowi URE, informacje o zmianach dokonywanych w rejestrze, w terminie 14 dni od dnia dokonania tych zmian.

Art. 18. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu jest obowiązany:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w odrębnych przepisach, umożliwiającymi wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie biogazu.

Art. 19. 1. Rejestr wytwórców biogazu prowadzi Prezes Agencji Rynku Rolnego, zwany dalej „Prezesem ARR”.

2. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu dokonuje Prezes ARR w drodze decyzji administracyjnej, na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu.

Art. 20. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu, o ile taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie:
 - a) rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu,
 - b) rodzaju instalacji i nominalnej rocznej wydajności wytwarzania biogazu rolniczego mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) braku wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa;
- 2) zgodności danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 18, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, określone w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.....).”

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska.

4. Wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.

Art. 21. 1. Do rejestru wytwórców biogazu wpisuje się dane, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1-5.

2. Rejestr wytwórców biogazu prowadzi się w systemie informatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu jest jawny.

Art. 22. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu informuje Prezesa ARR o zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych lub od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu.

Art. 23. Prezes ARR, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu, w przypadku:

- 1) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu;
- 2) wykreślenia wytwórcy z rejestru wytwórców biogazu z przyczyn określonych w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku;
- 3) zaprzestania spełniania przez wytwórcę warunków, o których mowa w art. 18.

Art. 24. 1. Prezes ARR wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1, niezgodnego ze stanem faktycznym;
 - 2) nie usunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 18, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR;
 - 3) stwierdzenia naruszenia przez wytwórcę warunków, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu może uzyskać ponownie wpis do rejestru wytwórców biogazu nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania tej decyzji.

Art. 25. Prezes ARR wykreśla z rejestru wytwórców biogazu wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu w przypadku:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1;
- 2) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu;
- 3) złożenia przez wytwórcę wniosku o wykreślenie wpisu z rejestru wytwórców biogazu.

Art. 26. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu jest obowiązany do:

- 1) wykorzystywania surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej określonych w wykazie, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej:
 - a) ilości oraz rodzaju surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z

przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego,

- b) wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym;
- 3) przekazywania Prezesowi ARR sprawozdań kwartalnych zawierających informacje, o których mowa w pkt 2, w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału..

2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.

3. Układy pomiarowo – rozliczeniowe są wymagane w przypadku ubiegania się przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o świadectwo pochodzenia biogazu, o którym mowa w art. 41 ust. 2.

Art. 27. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze oraz sprawozdań, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa art. 26 ust. 1 pkt 2;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rozwoju wsi oraz środowiska oraz Prezesowi URE do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 28. 1. Prezes ARR jest uprawniony do kontroli wytwórców wykonujących działalność gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1, albo osobie przez niego upoważnionej, upoważnienia do przeprowadzenia kontroli działalności przedsiębiorcy.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej pracownika organu kontroli uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;

- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu kontroli, w tym oceny utrzymania w należyтым stanie technicznym kontrolowanych obiektów;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, do obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza, o której mowa w art. 17 ust. 1;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolne wykonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien ponadto zawierać wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku odmowy podpisania przez kontrolowanego protokołu z kontroli, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu z kontroli nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

8. Prezes ARR może wezwać przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1, do usunięcia uchybień określonych w protokole z kontroli, wskazując termin do ich usunięcia.

Art. 29. 1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, na wniosek Prezesa ARR, ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz

surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, o których mowa w art. 2 pkt 2, które mogą być użyte do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa URE, ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę ulegających biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, oraz ulegających biodegradacji osadów ściekowych, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy.

Art. 31. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 32. Przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci elektroenergetycznej przesyłowej, sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub do sieci gazowej dystrybucyjnej, zwane dalej „przyłączeniem”, odbywa się na zasadach i w trybie określonym w:

- 1) rozdziale 2 ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z r., poz....), w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii;
 - 2) rozdziale 2 ustawy z dnia ... – Prawo gazowe (Dz. U. z r., poz....), w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu rolniczego
- o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 33. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie, na zasadzie równoprawnego traktowania, z zachowaniem pierwszeństwa w przyłączeniu instalacji odnawialnego źródła energii, przed instalacjami niestanowiącymi instalacji odnawialnych źródeł energii, jeżeli realizacja przyłączenia do sieci spełnia

warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia. a żądający zawarcia umowy akceptuje warunki przyłączenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 obowiązane jest do określenia w warunkach przyłączenia harmonogramu przyłączenia, uwzględniającego harmonogram etapów realizacji rozbudowy sieci oraz zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów związanych z realizacją przyłączenia.

3. W przypadku braku warunków technicznych przyłączenia, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wskazuje planowany termin wykonania rozbudowy lub modernizacji sieci i proponuje najbliższy możliwy termin przyłączenia po wykonaniu rozbudowy lub modernizacji sieci, z zastrzeżeniem ust. 4 lub 5.

4. W przypadku braku warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia w zakresie całej mocy przyłączeniowej objętej wnioskiem o przyłączenie, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, za zgodą podmiotu ubiegającego się o przyłączenie, wydaje warunki przyłączenia na taką moc, dla jakiej są spełnione te warunki.

5. W przypadku istnienia warunków technicznych przyłączenia jedynie z czasowymi ograniczeniami wytwarzania energii w stanach remontowych lub awaryjnych sieci, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2, za zgodą podmiotu ubiegającego się o przyłączenie, wydaje warunki przyłączenia, przewidujące powyższe ograniczenia, określając jednocześnie harmonogram ewentualnych prac służących ich likwidacji.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku warunków ekonomicznych przyłączenia, informuje o tym podmiot ubiegający się o przyłączenie i Prezesa URE, przedstawiając zestawienie planowanych prac i przewidywanych kosztów związanych z realizacją przyłączenia, w podziale na prace i koszty związane z przyłączeniem oraz prace i koszty związane z niezbędną rozbudową lub modernizacją sieci.

Art. 34. 1. Przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci po spełnieniu warunków przyłączenia i po zainstalowaniu przez właściwego operatora odpowiednich układów zabezpieczających i pomiarowo – rozliczeniowych.

2. Podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej składa wniosek o określenie warunków przyłączenia mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, zwany dalej „wnioskiem o przyłączenie mikroinstalacji”, w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie.

3. Wniosek o przyłączenie mikroinstalacji zawiera informacje wymagane przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, do którego sieci ma być przyłączona mikroinstalacja, w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie oraz parametrów technicznych mikroinstalacji;
- 2) informacje niezbędne do zapewnienia spełnienia przez mikroinstalację wymagań technicznych i eksploatacyjnych.

4. Do wniosku dołącza się oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do :

- 1) mikroinstalacji;
- 2) nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2, potwierdza złożenie wniosku, odnotowując datę złożenia.

Art. 35. Za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej nie pobiera się opłat.

Art. 36. 1. Nakłady inwestycyjne ponoszone w związku z przyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej uwzględnia się w taryfie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, na podstawie danych własnych oraz danych przedstawianych przez operatorów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz operatorów systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operator systemu przesyłowego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, dokonuje proporcjonalnej redystrybucji uzyskanych środków taryfowych na rzecz operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz operatorów systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2,.

3. Szczegółowe zasady uwzględniania nakładów, o których mowa w ust. 1, w taryfie operatora systemu przesyłowego oraz ich redystrybucji określa rozporządzenie, o którym mowa w art. ustawy Prawo energetyczne.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w instalacji odnawialnego źródła energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego lub wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego

Art. 37. 1. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, od przedsiębiorstwa, które zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1, od wytwórcy, o którym mowa w art. 4, lub od wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po określonej stałej cenie jednostkowej, wytworzonej w następujących rodzajach instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej:

- 1) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 50 kW;
- 2) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 kW do 200 kW;
- 3) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- 4) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- 5) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW;
- 6) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- 7) energia promieniowania słonecznego o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 100 kW.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, określi w drodze rozporządzenia, do dnia 30 listopada danego roku, ceny zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego, o których mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym mowa w art. 70 ust. 1, a także tempo zmian techniczno-ekonomicznych w poszczególnych technologiach wytwarzania energii elektrycznej lub paliwa gazowego w instalacjach odnawialnych źródeł energii.

3. Cena zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego nie może być niższa niż suma ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 38 ust. 1 i 2 oraz równowartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 48, skorygowanej minimalnym współczynnikiem korekcyjnym obowiązującym w danym roku dla odpowiedniej technologii wytwarzania energii elektrycznej lub paliwa gazowego w instalacji odnawialnego źródła energii w latach 2013 - 2020.

4. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości i wartości energii elektrycznej lub paliwa gazowego zakupionych w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w danym miesiącu, z uwzględnieniem rodzaju źródła;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości i wartości sprzedaży energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.⁸⁾) lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub paliw gazowych w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1;
- 3) przekazywania spółce, o której mowa w art. 63 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁹⁾), zwanej dalej „Zarządcą Rozliczeń S.A.”, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy pomiędzy wartością sprzedaży i wartością zakupu wykazaną w tym sprawozdaniu.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. po weryfikacji wniosku, w oparciu o sprawozdanie, o których mowa w ust. 4 pkt 3, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca na wskazany we wniosku rachunek bankowy sprzedawcy z urzędu kwotę na pokrycie salda, o którym mowa w ust. 4 pkt 3.

6. W przypadku, gdy w danym miesiącu, ilość sprzedanej energii elektrycznej lub paliw gazowych, o której mowa w ust. 4 pkt 2, jest mniejsza niż ilość zakupionej energii elektrycznej lub paliw gazowych, o którym mowa w ust. 1, wypłata jest pomniejszana proporcjonalnie do ilorazu ilości sprzedanej, o której mowa w ust. 4 pkt 2, i ilości zakupionej energii elektrycznej lub paliw gazowych, o której mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do dnia 31 lipca danego roku przekazuje do Zarządcy Rozliczeń S.A. informacje o wielkościach mocy planowanych do przyłączenia w roku następnym, wynikających z zawartych umów o przyłączenie do jego sieci, w podziale na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1.

8. Zarządca Rozliczeń S.A. do dnia 30 września danego roku przekazuje do Prezesa URE, informacje o planowanych na rok następny wypłatach, o których mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę:

- 1) informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych sprzedawcy z urzędu otrzymanych w danym roku;
- 2) informacje, o których mowa w ust. 6;
- 3) wysokość zwrotu z kapitału dla sprzedawcy z urzędu;

- 4) średnią cenę jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszoną przez Prezesa URE na podstawie art. ... ustawy z dnia - Prawo energetyczne powiększoną o stopę aktualizacji, o której mowa w art. 18 ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 4 pkt 3.

9. Sprzedawca z urzędu ma obowiązek zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego, po stałej cenie, o której mowa w ust. 1 i 2, przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytkowania tej instalacji. W tym samym okresie sprzedawcy z urzędu przysługuje prawo do pokrycia wynikłych z tego tytułu strat, o których mowa w ust. 4 pkt 3.

10. Do instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy, o których mowa w art. 38 – 62, z zastrzeżeniem art. 40 i art. 59 ust. 8 i 9.

11. Obowiązek zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych, o którym mowa w ust. 1, powstaje od dnia wprowadzenia energii elektrycznej lub paliwa gazowego do sieci dystrybucyjnej.

12. Ilość energii elektrycznej lub paliwa gazowego wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązane zakupić przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika inteligentnego za dany miesiąc.

13. Układ pomiarowo – rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 12, operator systemu dystrybucyjnego instaluje na koszt własny.

Art. 38. 1. Sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1, lub oferowanej przez wytwórcę, o którym mowa w art. 4, lub wpisanego do rejestru wytwórców energii w małej instalacji w cenie 198,90 zł za 1 MWh.

2. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku poprzedniego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszona przez Prezesa URE na podstawie art. ... ustawy z dnia - Prawo energetyczne.

4. Prezes URE ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, zwaloryzowaną zgodnie z ust. 2, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych, o którym mowa w ust. 1, powstaje od dnia wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej.

6. Ilość energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązane zakupić przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego za dany miesiąc.

7. Układ pomiarowo – rozliczeniowy dla wytwórcy, o którym mowa w ust. 6, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego instaluje na koszt własny.

Art. 39. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepła lub chłodu i sprzedające to ciepło lub chłód, jest obowiązane, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 45, do zakupu oferowanego ciepła lub chłodu wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonego do sieci, znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii.

Art. 40. 1. Sprzedawcę z urzędu wyznacza Prezes URE z urzędu, w drodze decyzji, dla poszczególnych systemów dystrybucyjnych na wniosek właściwych operatorów systemów dystrybucyjnych. Wniesienie odwołania nie wpływa na obowiązek sprzedawcy z urzędu w zakresie realizacji obowiązku zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 38 ust. 1.

2. Właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub gazowego po wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu wraz z tym sprzedawcą, niezwłocznie dokonują zmiany generalnej umowy dystrybucji w zakresie umożliwiającym realizację obowiązku zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 38 ust. 1.

3. Właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub właściwy operator systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, zamieszcza informację o wyznaczonym sprzedawcy z urzędu na swojej stronie internetowej.

Art. 41. 1. Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii jest świadectwo pochodzenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Potwierdzeniem wytworzenia biogazu rolniczego oraz wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej gazowej jest świadectwo pochodzenia biogazu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku, gdy sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy z urzędu, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, następuje po cenie wyższej niż cena zakupu, określona w art. 38, potwierdzenie wytworzenia tej energii elektrycznej w postaci świadectwa pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu nie przysługuje.

Art. 42. 1. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydaje Prezes URE na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnych źródeł energii, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie;
- 2) wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, wpisanego do rejestru wytwórców w małej instalacji, o którym mowa w art. 6;
- 3) przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 4) sprzedawcy z urzędu w zakresie zakupu energii elektrycznej w instalacji odnawialnej źródła energii w mikroinstalacji

- złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

- 5) przedsiębiorcy zajmującego się wytwarzaniem biogazu rolniczego;
- 6) sprzedawcy z urzędu w zakresie zakupu biogazu rolniczego w instalacji odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji

- złożony za pośrednictwem operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, na którego obszarze działania znajduje się instalacja wytwarzania biogazu rolniczego określona we wniosku, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw pochodzenia biogazu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 - 3, zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub nazwę i

adres wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą, w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w art. 6, lub nazwę i adres sprzedawcy z urzędu w zakresie zakupu energii elektrycznej w instalacji odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 38 ust. 1;

- 2) numer koncesji lub numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 8 ust. 2;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna została wytworzona;
- 5) określenie daty oddania instalacji odnawialnego źródła energii do użytkowania lub daty oddania do użytkowania zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że do energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nie wykorzystywano paliw konwencjonalnych, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, która została zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej;
 - b) nie korzystałem z instrumentu wspierającego wytwarzanie energii, o którym mowa w art. 37 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”;
- 7) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że spełnione zostały obowiązujące normy przez urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 59 ust. 8, w tym wymagania dotyczące oznakowania ekologicznego, etykiet energetycznych i innych technicznych systemów odniesienia ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne, jeżeli takie istnieją.”.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu lub nazwę i adres sprzedawcy z urzędu w zakresie zakupu biogazu rolniczego w instalacji odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 38 ust. 1;
- 2) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadectwem pochodzenia biogazu;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 53 i

odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;

- 5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) określenie daty oddania instalacji odnawialnego źródła energii do użytkowania lub daty oddania do użytkowania zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że do energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) nie wykorzystywano paliw konwencjonalnych, drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, która została zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej;
 - b) nie korzystałem z instrumentu wspierającego wytwarzanie energii, o którym mowa w art. 37 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”;
- 8) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z późn. zm.) oświadczam, że spełnione zostały obowiązujące normy przez urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 59 ust. 8, w tym wymagania dotyczące oznakowania ekologicznego, etykiet energetycznych i innych technicznych systemów odniesienia ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne, jeżeli takie istnieją.”.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 – 4, przedkłada wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

5. Przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego przedkłada wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia dla biogazu rolniczego operatorowi systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego wnioskiem.

6. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

7. Operator systemu dystrybucyjnego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 32 pkt 2, przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. Ilość wytworzonej energii elektrycznej, oraz biogazu rolniczego określa się na podstawie wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego. Układ pomiarowo – rozliczeniowy zapewnia wytwarzający energię elektryczną, lub biogaz rolniczy, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 13.

Art. 43. 1. Świadcstwo pochodzenia o którym mowa w art. 41 ust. 1, określa w szczególności:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnych źródeł energii, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie, lub nazwę i adres sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 38 ust. 1,
- 2) numer koncesji lub numer wpisu do rejestru małych instalacji, o którym mowa w art. 8 ust. 2;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) okres, w którym została wytworzona energia elektryczna wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadctw pochodzenia;
- 6) wartość współczynnika korekcyjnego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 lub 2.

2. Świadcstwo pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 41 ust. 2, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adresu, lub nazwę i adres sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 38 ust. 1;
- 2) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości biogazu rolniczego objętego świadctwem pochodzenia biogazu;
- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnych źródłach energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 53;
- 5) określenie okresu, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) wartość współczynnika korekcyjnego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 lub ust. 2.

Art. 44. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu , jeżeli:

- 1) wniosek, o którym mowa w art. 42 ust. 1, został złożony po upływie terminu, o którym mowa w art. 42 ust. 4 lub 5;
- 2) upłynął termin, o którym mowa w art. 42 ust. 6 lub 7.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu następuje w terminie do 30 dni od dnia wpłynięcia do Prezesa URE wniosku, o którym mowa w ust. 1, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

3. Do wydawania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń, z zastrzeżeniem, iż termin do wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu wynosi 30 dni od dnia wpłynięcia do Prezesa URE wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydawane jest wyłącznie w formie elektronicznej.

Art. 45. 1. Podmioty, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 51 i art. 53 są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub
 - 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 61 ust. 1, obliczoną w sposób określony w art. 48.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:
- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub jej obrotu i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym, z wyłączeniem odbiorców końcowych, o których mowa w pkt 4;
 - 2) odbiorca końcowy będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

- 3) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy, o której mowa w pkt 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;
- 4) odbiorca końcowy, który w roku poprzedzającym zużył nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej i dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji jest nie mniejszy niż 15 %, w odniesieniu do transakcji nie zawieranych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 2, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

Art. 46. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu wydanego dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiszczenia opłaty zastępczej, odbiorcy końcowi, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4, wykonują w danym roku kalendarzowym w zakresie 400 GWh zakupionej i zużytej energii elektrycznej.

Art. 47. 1. Odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4, w terminie do dnia 31 marca, jest obowiązany uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej, lub uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w art. 61 ust. 1, obliczoną w sposób określony w art. 48.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, do dnia 30 kwietnia za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 48. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 286,74 złotych za 1 MWh,

Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2, w danym roku,

Eu - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 45 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Art. 49. 1 Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego w którym zakupiło energię elektryczną z instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 45 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 45 ust. 1, w zakresie określonym w art. 45 ust. 2 pkt 3.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 50. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorca zajmujący się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpił lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 5 i 6.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7, art. 38, art.

39, art. 41, art. 45 - 47, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 49 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 51. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków, o których mowa w art. 45 ust. 1, w tym:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnych źródeł energii,
 - 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnych źródeł energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 21, oraz inne paliwa,
 - 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 42 ust. 8,
 - 4) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 42 ust. 1, w sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w okresie kolejnych 15 lat,
 - 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 45 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 41 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2,
 - c) kosztów zakupu energii elektrycznej lub ciepła lub chłodu, do których zakupu przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz zapewnienie poziomu udziału energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii umożliwiającego spełnienie warunków, o którym mowa w art. 52 ust. 3.

Art. 52. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 55 ust. 1, monitoruje ceny, po jakiej zbywane są na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, o których mowa w art. 49 ust. 1, prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu.

2. W przypadku, gdy średnie ceny, o których mowa w ust. 1, będą przez okres co najmniej dwóch kolejnych kwartałów roku kalendarzowego niższe niż 75% wartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 48, podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje zbiorczy raport ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 14 dni po zakończeniu kwartału.

3. Jeżeli w wyniku analizy raportu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki ustali, że dla zagwarantowania ceny praw majątkowych z tytułu świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu powyżej 75% wartości opłaty zastępczej, konieczna jest zmiana wielkości udziału energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 51 pkt 4, minister właściwy do spraw gospodarki dokona zwiększenia wielkości tego udziału, w następnym roku kalendarzowym, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 51

- biorąc pod uwagę możliwość realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1.

Art. 53. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 42 ust. 7, w tym:

- 1) parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 3) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 42 ust. 7,
- 4) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1

- biorąc pod uwagę w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego oraz dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 54. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 55 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 55 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, o którym mowa w art. 55 ust. 1.

Art. 55. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, ze zm.¹⁰⁾)

- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 45 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 56. 1. Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 45 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 45 ust. 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 57. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu wygasają z chwilą jego umorzenia.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 45 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 55 ust. 3.

Art. 58. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 45 ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 59. 1. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60, przysługuje dla instalacji odnawialnego źródła energii przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania tej instalacji do użytkowania, z zastrzeżeniem ust. 2 - 9.

2. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu, o których mowa w ust. 1, przysługuje dla instalacji odnawialnego źródła energii, również w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, nie dłużej jednak niż przez 90 dni.

3. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu, o których mowa w ust. 1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60, przysługuje za wytworzoną energię elektryczną lub biogaz rolniczy w jednostce, która zostanie zmodernizowana zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 5 i 9, oraz proporcjonalnie do przyrostu mocy lub przyrostu wydajności, o których mowa w ust. 5.

4. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa

w przepisach wydanych na podstawie art. 60, przysługuje przez okres kolejnych 5 lat, liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia.

5. W wyniku modernizacji następuje przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej lub przyrost wydajności wytwarzania biogazu rolniczego lub biogazu w istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, pod warunkami, że:

- 1) poniesiono nakłady inwestycyjne w wysokości co najmniej 30% wartości początkowej tej instalacji, rozumianej jako wartość bilansową środka trwałego po raz pierwszy wprowadzonego do ksiąg rachunkowych, z uwzględnieniem przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, albo przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych, w zakresie dotyczącym amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) zainstalowano urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz biogazu rolniczego, lub biogazu, które zostały wyprodukowane nie później niż 36 miesięcy przed dniem rozpoczęcia modernizacji;
- 3) modernizowana instalacja nie jest przeznaczona do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego.

6. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej hydroenergię o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 MW, świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym równym jeden, przysługuje do równowartości 50% poniesionych nakładów inwestycyjnych na realizację budowy instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego hydroenergię o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 80 MW w danym roku kalendarzowym.

7. Przedsiębiorca realizujący zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ust. 6 jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE w terminie 60 dni po zakończeniu kwartału, zweryfikowanych przez niezależnego audytora finansowego sprawozdań kwartalnych zawierających informacje o poniesionych nakładach inwestycyjnych.

8. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, którą po dniu 1 stycznia 2015 roku oddano do użytkowania lub poddano modernizacji, o której mowa w ust. 5, świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu, o których mowa w ust. 1, przysługuje na zasadach określonych niniejszą ustawą, tylko w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz biogazu rolniczego lub biogazu, zostały wyprodukowane nie później niż 36 miesięcy przed dniem oddania do użytkowania tej instalacji odnawialnego źródła energii.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki, ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz obowiązujących norm, które muszą być

spełnione przez urządzenia wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 8, w tym wymagania dotyczące oznakowania ekologicznego, etykiet energetycznych i innych technicznych systemów odniesienia ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne, jeżeli takie istnieją

- w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 60. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co trzy lata, do dnia 30 czerwca danego roku określi, w drodze rozporządzenia, współczynniki korekcyjne dla instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących:

- 1) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego do 2 mln m³;
- 2) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW do 1 MW lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 2 mln m³ do 4 mln m³;
- 3) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW lub wprowadzających biogaz rolniczy do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 4 mln m³;
- 4) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW;
- 5) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW;
- 6) biomasa lub układ hybrydowy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej poniżej 10 MW;
- 7) biomasa lub układ hybrydowy w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) poniżej 10 MW;
- 8) biomasa lub układ hybrydowy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 MW;
- 9) biomasa lub układ hybrydowy w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) powyżej 10 MW;
- 10) biomasa do spalania wielopaliwowego;
- 11) biopłyny;
- 12) energia promieniowania słonecznego o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW;
- 13) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW;
- 14) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW;
- 15) energia wiatru na morzu;

- 16) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1 MW;
- 17) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 5 MW;
- 18) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 5 MW do 20 MW;
- 19) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 20 MW;
- 20) energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej

- na okres kolejnych pięciu lat, dla poszczególnych rodzajów i łącznej mocy zainstalowanych instalacji odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci w danym punkcie przyłączeniowym, wytwarzających energię elektryczną lub paliwo gazowe z odnawialnych źródeł energii, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa oraz informacje zawarte w krajowym planie działania, o którym nowa w art. 70 ust 1, a także możliwość uzyskania zwrotu poniesionych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów eksploatacyjnych z uwzględnieniem ich finansowania w okresie do 15 lat.

2. Współczynniki korekcyjne obowiązujące w dwóch pierwszych latach w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się na takim samym poziomie, co współczynniki korekcyjne obowiązujące w dwóch ostatnich latach, o których mowa w rozporządzeniu, dotyczącym okresu bezpośrednio poprzedzającego lub w dwóch ostatnich latach, o których mowa w art. 130.

Art. 61. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest obowiązany do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o wysokości uiszczonych opłat zastępczych oraz wysokości uiszczonych kar pieniężnych, o których mowa w art. 105 ust. 1, do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 62. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii zwalnia się z opłat, o których mowa w art. 55 ust. 5.

2. Do zwolnień przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, z opłaty skarbowej zastosowanie mają przepisy odrębne.

Rozdział 5
Gwarancje pochodzenia
dla energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 63. 1. Prezes URE wydaje, na wniosek wytwarzającego energię elektryczną, dokument stanowiący dowód dla odbiorcy końcowego, że dana ilość dostarczonej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci, zwany dalej „gwarancją pochodzenia”.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie wytwarzającego energię elektryczną, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna, o której mowa w ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1;
- 4) określenie okresu, w którym energia elektryczna, o której mowa w ust. 1, została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem dat rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii elektrycznej;
- 5) informację, o ile ma zastosowanie, czy i w jakim zakresie udzielono jakiegokolwiek formy wsparcia dla danej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) datę oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej składa do operatora systemu elektroenergetycznego, do którego określona we wniosku instalacja odnawialnego źródła energii jest przyłączona, w terminie 7 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej, określonych na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo - rozliczeniowych.

Art. 64. 1. Gwarancja pochodzenia zawiera w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) oznaczenie wytwarzającego energię elektryczną, o którym mowa w art. 63 ust. 1;
- 3) określenie lokalizacji, rodzaju i mocy instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna, o której mowa w art. 63 ust. 1;
- 4) dane dotyczące ilości wytworzonej energii elektrycznej, wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej, o której mowa w art. 63 ust. 1;

- 5) określenie okresu, w którym energia elektryczna, o której mowa w art. 63 ust. 1, została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem dat rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
- 6) informację, o ile ma zastosowanie, czy udzielono jakiejkolwiek formy wsparcia dla danej instalacji odnawialnego źródła energii oraz w jakim zakresie go udzielono;
- 7) datę oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 8) okres utraty ważności gwarancji pochodzenia.

2. Gwarancja pochodzenia jest dokumentem sporządzonym w formie elektronicznej.

3. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

4. Gwarancja pochodzenia nie daje prawa do korzystania z instrumentów wspierających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii określonych w niniejszej ustawie.

5. Gwarancję pochodzenia wydaje się w jednostce MWh za wytworzoną energię elektryczną.

6. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

7. Do wydawania gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Gwarancje pochodzenia wydaje się w terminie 30 dni od dnia przekazania wniosku, o którym mowa w art. 63 ust. 1, Prezesowi URE.

Art. 65. 1. Prezes URE tworzy i prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 jest prowadzony w sposób zapewniający identyfikację podmiotów, którym wydano gwarancję pochodzenia oraz podmiotów, którym przysługuje gwarancja pochodzenia.

3. Rejestr gwarancji pochodzenia jest prowadzony w systemie informatycznym.

4. Prezes URE z chwilą wydania gwarancji pochodzenia dokonuje wpisu do rejestru gwarancji pochodzenia.

5. Gwarancje pochodzenia z chwilą przekazania odbiorcy końcowemu nie podlegają obrotowi.

6. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie skarbowej.

7. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW zwalnia się z opłat skarbowych o których mowa w ust. 6.

Art. 66. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia ustania produkcji energii elektrycznej na którą wniosek był składany i w tym okresie powinna być wykorzystana. Po upływie tego okresu gwarancja pochodzenia traci ważność, a wpis do rejestru gwarancji pochodzenia ulega usunięciu.

Art. 67. 1. Prezes URE odmawia wydania gwarancji pochodzenia, jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 63 ust. 1, został złożony operatorowi systemu elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 63 ust. 3.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 68. 1. Prezes URE uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wydanej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. Odmowa uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

4. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

5. Prezes URE z chwilą uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, dokonuje wpisu do rejestru gwarancji pochodzenia

6. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1 traci ważność po upływie okresu 12 miesięcy od dnia ustania produkcji energii elektrycznej na którą została wydana.

Art. 69. Prezes URE, w drodze decyzji, umarza z urzędu gwarancje pochodzenia po upływie okresu, o którym mowa w art. 66 oraz art. 68 ust. 6. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Prezesa URE nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Prezesa URE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.”

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz monitorowanie rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliw gazowych z odnawialnych źródeł energii, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie.

Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje projekt krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii, zwanego dalej „krajowym planem działania”, a także jego aktualizację, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz uwzględniając politykę energetyczną państwa.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii i paliw wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) cele pośrednie, w okresach dwuletnich, określające model dojścia do krajowego celu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania jakie należy podjąć aby osiągnąć krajowy cel, o którym mowa w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, w tym w energetyce oraz w transporcie;
- 5) działania niezbędne do osiągnięcia celów pośrednich, o których mowa w pkt 2, w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu, o którym mowa w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy między jednostkami samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej,
 - b) współpracy międzynarodowej dotyczącej odnawialnych źródeł energii oraz projektów energetycznych,
 - c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy, w tym rozwoju nowych jej zasobów.

3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały, przyjmuje krajowy plan działania.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej.

5. W przypadku, gdy udział energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania, minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje i przekazuje Komisji Europejskiej aktualizację krajowego planu działania.

6. Aktualizacji krajowego planu działania, o której mowa w ust. 5, dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ust. 1- 4.

Art. 71. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r., poz. 591).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie z wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1, oraz z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw z odnawialnych źródeł energii.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje obejmujące w szczególności:

- 1) udział energii i paliw wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, zużywanych w energetyce i transporcie, oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;
- 2) stan infrastruktury technicznej instalacji odnawialnych źródeł energii;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działania podejmowane dla realizacji celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1;
- 5) przewidywane zapotrzebowanie na energię i paliwa wytworzone z odnawialnych źródeł energii;
- 6) planowane lub będące w budowie instalacje odnawialnych źródeł energii.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, nie później niż do dnia 30 listopada danego roku, w którym sprawozdanie sporządzono.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 72. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii i paliw wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce i transporcie, wykonują minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Realizacja zadań określonych w ust. 3 - 7 ma na celu identyfikację kierunku rozwoju odnawialnych źródeł energii, wypracowanie optymalnego i zrównoważonego stopnia wykorzystania poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego, ochronę środowiska oraz osiągnięcie celów wynikających z przyjętych umów międzynarodowych.

3. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii i paliw z odnawialnych źródeł energii;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających wytwarzanie energii i paliw z odnawialnych źródeł energii oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego instalacji odnawialnych źródeł energii oraz usuwanie innych barier mogących ograniczać wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 4) monitorowanie funkcjonowania gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię i paliwa wytwarzane z odnawialnych źródeł energii oraz nadwyżki ich wytwarzania.

4. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne;
- 2) monitorowanie wykorzystania surowców wykorzystywanych na cele energetyczne do wytwarzania energii i paliw z odnawialnych źródeł energii,
- 3) monitorowanie zmian w wykorzystaniu gruntów, ze szczególnym uwzględnieniem gruntów przeznaczanych pod uprawy energetyczne.

5. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) promowanie wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z odpadów;
- 2) monitorowanie wpływu wytwarzania biokomponentów, biopaliw ciekłych, biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów na bioróżnorodność, zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 3) opracowywanie analiz w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii i paliw w odnawialnych źródłach energii
- 4) opracowywanie analiz w zakresie udziału odpadów ulegających biodegradacji oraz innych czynników wpływających na środowisko w paliwach lub odpadach wykorzystywanych do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii,
- 5) przekazywanie danych ilościowych dotyczących odpadów poddanych procesowi termicznego przekształcenia odpadów w procesie odzysku R1, o którym mowa w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.¹¹⁾).

6. Zadania Prezesa URE w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują:

1) przekazywania danych dotyczących odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu o którym mowa w art. 176 ustawy Prawo Energetyczne, stosownie do zakresu zadań Prezesa URE.

2) monitorowanie wykonania obowiązku, przez przedsiębiorstwa energetyczne, w zapewnieniu pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii.

7. Zadania Prezesa GUS w zakresie, o którym mowa w ust. 1, obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii i paliw z odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii, w podziale na sektory elektroenergetyki, ciepła i chłodu oraz transportu;

8. Pozyskane w trakcie realizacji zadań, o których mowa ust. 3 - 7, informacje z postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw z odnawialnych źródeł energii minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE oraz Prezes GUS, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej danego ministerstwa lub urzędu.

Art. 73. 1. Udział energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii zużytej w energetyce oraz w transporcie oblicza się jako iloraz ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej z odnawialnych źródeł energii oraz ilości końcowego zużycia energii brutto, w okresie danego roku, wyrażony w procentach.

2. Do obliczania udziału energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, stosuje się metodologię określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. U. L 304 z 14.11.2008 r.).

Art. 74. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

1) ilości końcowego zużycia energii brutto wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, uwzględniając ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu zużytej w energetyce, oraz ilość biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw, zużytych w transporcie,

2) znormalizowanej ilości energii wytworzonej w elektrowniach wodnych lub w farmach wiatrowych,

3) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerotermalnej, geotermalnej lub hydrotermalnej przez pompy ciepła

- biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 75. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w celu optymalnego zwiększania stopnia wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz zwiększania świadomości społecznej w zakresie odnawialnych źródeł energii tworzy elektroniczną bazę danych, dotyczącą wykorzystania energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Prezes GUS przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, informacje związane z wykorzystaniem energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii.

3. Przekazywane przez Prezesa URE informacje o których mowa w ust. 2 dotyczą w szczególności:

- 1) ilości obowiązujących koncesji na wytwarzanie energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii na które zostały one wydane, zainstalowaną moc oraz lokalizację,
- 2) ilości wydanych świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii na które zostały one wydane,
- 3) ilości umorzonych świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii na które zostały one wydane,
- 4) ilości wydawanych przez Prezesa URE rozstrzygnięć w zakresie przyłączania instalacji odnawialnych źródeł energii do sieci elektroenergetycznej, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii których one dotyczą,
- 5) ilości wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii na które zostały one wydane,
- 6) zmian w rejestrze o których mowa w art. 8 ust. 1 lub w art. 17 ust. 1
– w terminie 180 dni od zakończenia roku.

4. Przekazywane przez Prezesa GUS informacje o których mowa w ust. 2 dotyczą w szczególności.

- 1) mocy zainstalowanej w instalacjach odnawialnych źródeł energii w podziale na źródła koncesjonowane i te, które nie posiadają koncesji,
- 2) ilości energii wytworzonej w instalacjach wykorzystujących odnawialne źródła energii z podziałem na rodzaje i sektory odnawialnych źródeł energii,
- 3) ilości oraz rodzaju biomasy wykorzystywanej na cele energetyczne z rozróżnieniem czy dostawy mają charakter pośredni czy bezpośredni,

- 4) stopnia wykorzystania gruntów na potrzeby produkcji wyspecjalizowanych upraw energetycznych ,
- 5) udziału odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto, z podziałem na sektory odnawialnych źródeł energii

– w terminie roku od zakończenia roku poprzedniego objętego badaniem statystycznym,

5. Dane opublikowane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, po ich wcześniejszym przetworzeniu, są jawne.

Rozdział 7

Warunki i tryb akredytowania organizatorów szkoleń oraz certyfikowania instalatora małych instalacji i mikroinstalacji

Art. 76. 1. Instalatorem mikroinstalacji lub małych instalacji, zwanym dalej „instalatorem”, może być osoba, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) posiada wykształcenie minimum zasadnicze zawodowe lub równoważne w zakresie instalowania urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 3) posiada udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji: sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 5) odbyła szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji lub małej instalacji, zwanego dalej „certyfikatem”, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa art. 85 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin, poświadczony świadectwem, przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego;
- 7) posiada ważny certyfikat odpowiednio w zakresie instalowania danego rodzaju instalacji, o której mowa w ust. 2.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji przez instalatora w zakresie instalowania następujących rodzajów instalacji:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub;
- 2) systemów fotowoltaicznych lub;
- 3) słonecznych systemów grzewczych lub ;
- 4) pomp ciepła lub ;
- 5) płytowych systemów geotermalnych;

3. W zakresie posiadanego certyfikatu instalator może dodatkowo dokonywać modernizacji oraz utrzymywania w należyłym stanie technicznym tych instalacji.

4. Instalator ma obowiązek poświadczać numerem certyfikatu wykonanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 3.

Art. 77. 1. Egzamin dla osób ubiegających się o certyfikat przeprowadza się co najmniej dwa razy w ciągu roku. Informację o terminie egzaminu minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swoich stronach podmiotowych, co najmniej na trzy miesiące przed planowanym terminem egzaminu.

2. Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”, powołuje Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „Komisją”, składającą się z co najmniej 7 osób wyróżniających się wiedzą teoretyczną i praktyczną z zakresu problematyki objętej egzaminem.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania kwalifikacyjne dla powołania na członka Komisji Egzaminacyjnej w szczególności wykształcenie, doświadczenie zawodowe oraz doskonalenie zawodowe w czasie trwania powołania oraz sposób ich dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz zasady wynagradzania jej członków;
- 2) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania katalogu pytań egzaminacyjnych;
- 3) warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego łącznej oceny

- mając na uwadze zapewnienie niezależnego i bezstronnego przeprowadzenia egzaminu dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora.

Art. 78. 1. Certyfikat wydaje Prezes UDT na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o wydanie certyfikatu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;

- 2) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 3) numer PESEL wnioskodawcy;
- 4) określenie wnioskowanego zakresu certyfikatu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 6;
- 2) oświadczenie o:
 - a) posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
 - b) korzystaniu z pełni praw publicznych,
 - c) niekaralności.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenia jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.¹²⁾).

6. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 79. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 76 ust.1 pkt 1-6.

2. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, jest obowiązany do zawiadomienia wnioskodawcy o wydaniu albo odmowie wydania certyfikatu.

3. Certyfikat wydaje się na okres 5 lat.

4. Certyfikat zawiera co najmniej:

- 1) numer certyfikatu;
- 2) imię i nazwisko instalatora;
- 3) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji;
- 4) datę i podpis wydającego certyfikat.

Art. 80. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 76 ust. 1 pkt 1 - 6 albo, gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 81. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora z mocy prawomocnego wyroku sądowego praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu
- 4) stwierdzenia niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 ust. 4;
- 5) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją udokumentowane dowody, że mikroinstalacja lub mała instalacja jest zainstalowana niezgodnie z obowiązującymi przepisami

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 82. 1. Prezes UDT może, na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności uprzednio wydanego certyfikatu, przedłużyć ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator:

- 1) nie przestał spełniać warunków, o których mowa w art. 76 ust.1 pkt 1 i 4 ;
- 2) w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu ukończył szkolenie przypominające, potwierdzone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń;
- 3) przedstawi wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym minimum pięciu referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji w celu potwierdzenia ciągłości pracy.

2. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu po stwierdzeniu, że instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1.

3. Wykaz o którym mowa w ust. 1 pkt 3) składa się w formie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający wykaz jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 83. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 84. Osoba będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może instalować mikroinstalacje lub małe instalacje, jeżeli posiada ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.

Art. 85. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 oraz w art. 82 ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) posiada kadrę posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 76 ust. 2.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń i za informacje związane ze szkoleniem;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji personelu prowadzącego szkolenia oraz zapewnienia ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) cenniku opłat za szkolenia oraz trybie ich wnoszenia,
 - b) miejscu odbywania, datach i godzinach rozpoczęcia oraz zakończenia szkolenia,

- c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
 - d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia,
- dla danego rodzaju instalacji, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej.

Art. 86. 1. 1. W celu uzyskania akredytacji podmiot składa do Prezesa UDT pisemny wniosek o udzielenie akredytacji odpowiednio do danego typu szkolenia i rodzaju instalacji, w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 90;
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2-4;
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia;
- 4) formy zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych;
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych;
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej;

- dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.).

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 87. 1. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje oceny wniosku oraz dokumentów złożonych przez organizatora szkoleń oraz sprawdzenia spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1-3.

2. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, iż organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1-3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, jest obowiązany do zawiadomienia organizatora szkolenia o udzieleniu albo odmowie udzielenia akredytacji.

4. Akredytacja jest udzielana na okres 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, nie rzadziej jednak niż raz w czasie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 88. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1-3.

Art. 89. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 87 ust. 4 są negatywne.

Art. 90. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i sposób udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji;
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych lub przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 76 ust. 2, w przypadku osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu;
- 3) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 95 ust. 1;
- 4) wzór graficzny certyfikatu oraz jego wtórnika;
- 5) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu;

- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniej jakości mikroinstalacji i małych instalacji, bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji oraz zapewnienie ich właściwego dokumentowania i ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej postępowań.

Art. 91. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 oraz w art. 82 ust. 1 pkt 2, jeżeli posiada akredytację udzieloną za zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 92. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających w szczególności niezbędną wiedzę w zakresie odnawialnych źródeł energii.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej, ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje: konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego

Art. 93. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
- 2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji

- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się do Komitetu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

4. W przypadku, gdy rozpatrzenie odwołania wymaga dodatkowej wiedzy lub wiadomości specjalnych, Przewodniczący Komitetu może zasięgnąć opinii eksperta lub ekspertów.

5. Koszty powołania eksperta lub ekspertów ponosi Urząd Dozoru Technicznego.

6. W wypadku powołania eksperta lub ekspertów z zakresu różnych specjalności, o tym, czy mają oni wydać jedną wspólną opinię, czy opinie odrębne, rozstrzyga Przewodniczący Komitetu powołujący ekspertów.

7. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 94. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania, albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania; w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji administracyjnych.

Art. 95. 1. Mając na względzie bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów w danym rodzaju instalacji, a także zapewnienie właściwego dokumentowania, ewidencjonowania i bezpiecznego przechowywania ich dokumentacji, pobiera się opłatę za:

- 1) wydanie certyfikatu, wynoszącą 25%, kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) przedłużenie ważności certyfikatu, wynoszącą 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

- 3) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
- 4) udzielanie akredytacji, wynoszącą 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, nie podlegają zwrotowi w razie odmowy przez Prezesa UDT wydania certyfikatu, przedłużenia ważności certyfikatu, wydania tymczasowego certyfikatu albo udzielenia akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 96. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie informatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, certyfikatów i wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr akredytowanych organizatorów szkoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 obejmuje dane zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 86 ust. 2.

3. Rejestr jest jawny.

4. Rejestr certyfikowanych instalatorów, certyfikatów oraz wtórników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL;
- 4) adres zamieszkania;
- 5) numer zaświadczenia ukończenia szkolenia,
- 6) numer świadectwa poświadczającego wynik egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu I i wtórnika certyfikatu;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) dotyczące aktualnego miejsca pracy;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

5. Dane , o których mowa w ust. 4 pkt są jawne, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

6. W przypadku wygaśnięcia akredytacji organizatora lub jej odwołania, Prezes UDT po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub odwołania usuwa jego dane z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

7 W przypadku wygaśnięcia ważności certyfikatu lub jego cofnięcia, Prezes UDT po 10 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia usuwa z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dane dotyczące

instalatora.

Art. 97. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów, ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 10 lat.”

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów inwestycyjnych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii

Art. 98. 1. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej między Rzeczypospolitą Polską a innym państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać co najmniej postanowienia określające ilość przekazywanej energii lub paliw wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, cenę tej energii lub paliw, sposób prowadzenia rozliczeń za tę energię lub paliwa, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania, oraz zobowiązanie stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, w szczególności ilości i ceny przekazywanej energii lub paliw wytworzonych z odnawialnych źródeł energii.

3. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 2, strony umowy przekazują Komisji Europejskiej nie później, niż w terminie 3 miesięcy po zakończeniu każdego roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

4. W przypadku nie osiągnięcia przez Rzeczypospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania, nie dokonuje się, w danym roku kalendarzowym, transferów statystycznych, których celem jest przekazanie lub sprzedaż określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii przez Rzeczypospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 99. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 98 ust. 1, informacje dotyczące transferu statystycznego,

w tym dotyczące określonej ilości i cen energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, która może zostać uwzględniona w realizacji celu krajowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1.

Art. 100. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dokonujące takiego transferu na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Warunkiem osiągnięcia celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania, jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 98 ust. 1, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną określoną ilość energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii przez Rzeczypospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii lub paliw, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii przez Rzeczypospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii lub paliw, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu celu krajowego, wynikającego z krajowego planu działania.

Art. 101. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na obszarze polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu

energetycznego, dotyczącego wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowego odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącego odnawialnego źródła energii, którą dokonano po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii lub paliw będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego, w szczególności o instalacji służącej do wytwarzania energii lub paliw, oraz ilości wytworzonej w tej instalacji energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii.

4. Zakres współfinansowania, termin realizacji wspólnego projektu energetycznego oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 102. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w drodze decyzji, po uzyskaniu opinii ministra do spraw Skarbu Państwa, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które będą realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz paliw wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, które będą mogły być zaliczane do krajowego celu danego państwa członkowskiego, wynikającego z krajowego planu działania;
- 4) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna, ciepło lub chłód oraz paliwa będą mogły być zaliczone do krajowego celu danego państwa członkowskiego, wynikającego z krajowego planu działania.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi jaki udział lub ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu będzie zaliczony do krajowego celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1.

5. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, wystąpi do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

6. Przepis ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do wniosku o wyrażenie zgody na dokonanie zmian we wspólnym projekcie energetycznym.

Art. 103. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, będącej wspólnym projektem energetycznym:

1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub

2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

- jeżeli energia elektryczna, ciepło lub chłód zostaną zaliczone do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) wykaz przedsiębiorstw energetycznych, które przystąpiły do wspólnego projektu energetycznego;
- 3) opis instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
- 5) okres, w pełnych latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna, ciepło lub chłód może być zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego.

Art. 104. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną, ciepło lub chłód oraz paliwa z instalacji odnawialnego źródła energii lub paliw zlokalizowanej na terenie państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia lub paliwa z odnawialnych źródeł zostaną zużyte na obszarze Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Energię elektryczną uwzględnia się w krajowym celu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) energia elektryczna zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
 - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej w obliczeniach jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, jeżeli ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego, oraz
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
- 2) energia elektryczna jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
- 3) energia elektryczna nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej raport w którym określa ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz paliw, którą wytworzono w danym roku kalendarzowym, oraz ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu oraz paliw, zaliczanych do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 105. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu albo nie uiszcza opłat zastępczych, w terminie określonym w art. 61 ust. 1;
- 2) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 37;

- 3) nie przestrzega obowiązków zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 38;
- 4) składa wnioski o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu, zawierający dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;
- 5) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła lub chłodu, o którym mowa w art. 39;
- 6) nie przestrzega obowiązku przekazania Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;
- 7) nie złożył w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lub art. 15 ust. 1, lub podał w tych sprawozdaniach nieprawdziwe dane;
- 8) z nieuzasadnionych powodów odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 33 ust. 1 lub 34 ust. 1;
- 9) nie utrzymuje w należyтым stanie technicznym obiektów lub instalacji odnawialnego źródła energii, w tym również urządzeń technicznych;
- 10) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji o wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub przedkłada nieprawdziwe informacje;
- 11) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 49 ust. 1, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;
- 12) będąc sprzedawcą z urzędu, nie realizuje obowiązków sprzedawcy z urzędu wynikających z ustawy, innych niż określone w pkt 2 i 3;
- 13) wytwarza biogaz rolniczy lub wytwarza energię elektryczną, ciepło lub chłód z biogazu rolniczego bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 14) nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 15) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o których mowa w art. 28 ust. 1.

2. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy:

- 1) rozdziału 12 ustawy – Prawo energetyczne w odniesieniu do kar za działania lub zaniechania związane z przyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii; ora
- 2) rozdziału 10 ustawy – Prawo gazowe w odniesieniu do kar za działania lub zaniechania związane z przyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 106. Karę pieniężną, o której mowa w

- 1) art. 105 ust. 1 pkt 1 - 12 wymierza Prezes URE;
- 2) art. 105 ust. 1 pkt 13 - 15 wymierza Prezes ARR.

Art. 107. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w 105 ust. 1 pkt 1, nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 105 ust. 1 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z - opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 48, wyrażoną w złotych,

O_{zz} - uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} - minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c - średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. ... ustawy z dnia – Prawo energetyczne (DZ. U. , z r., poz.) wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} - ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} - ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 105 ust. 1 pkt 5, w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 39, nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 105 ust. 1 pkt 2, 4, 6 - 15 wynosi 10.000 zł, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 105 ust. 1 pkt 11 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 48, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a nie wskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 49 ust. 1.

6. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1- 5, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 108. Organy, o których mowa w art. 106, przekazują sprawozdanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 109. 1. Prezes URE może nałożyć karę zamiast na przedsiębiorcę, na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym, że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 110. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 107 ust. 1 – 5 lub w art. 109 ust. 1, Prezes URE uwzględnia stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

2. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek zanim Prezes URE powziął informację o naruszeniu.

3. Prezes ARR, może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek zanim Prezes ARR powziął informację o naruszeniu.

Art. 111. Karę pieniężną, o której mowa w art. 105 ust. 1 i art. 109 ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 112. Kary pieniężne, o których mowa w art. 105 ust. 1 i art. 109 ust. 1, podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 113. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 114. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.¹³⁾) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 6a kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6h”;

2) dodaje się ust. 6h i 6i w brzmieniu:

„6h. W przypadku pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, wydanego w celu wzniesienia i wykorzystywania elektrowni wiatrowej w wyłącznej strefie ekonomicznej, jeżeli brak uzyskania pozwolenia na budowę spowodowany jest nie zawarciem umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... – Prawo energetyczne (Dz. U. ..., poz. ...) ze względu na brak technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci i dostarczania energii elektrycznej, termin, o którym mowa w ust. 6a, zostaje przedłużony, na okres uwzględniający możliwość przyłączenia danej instalacji do sieci określony w harmonogramie przyłączenia wydanym na podstawie art. 33 ust. 2 - 5 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ..., poz. ...). Przedłużenie terminu stwierdza organ, który wydał pozwolenie, w drodze decyzji wydawanej na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż na 90 dni przed upływem 6 lat od dnia wydania pozwolenia.”

„6i. Jeżeli w ciągu 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, któremu przedłużono ważność pozwolenia w trybie ust. 6h, nie uzyska decyzji, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), organ, który wydał pozwolenie stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.”

Art. 115. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przychody uzyskane z tytułu sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...), lub przychody z odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego z odnawialnych źródeł energii na wniosek, o którym mowa w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...);”

Art. 116. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W nowych budynkach oraz istniejących budynkach poddawanych przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu przepisów o efektywności energetycznej, które są użytkowane przez jednostki sektora finansów publicznych, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, stosuje się urządzenia wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych, a także technologię budynków pasywnych.”;

2) w art. 29:

a) w ust. 1 po pkt 27 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 28 - 30 w brzmieniu:

„28) gruntowych dolnych źródeł pomp ciepła;

29) urządzeń i instalacji fotowoltaicznych do 40 kW;

30) instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych.”;

b) w ust. 2 po pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 - 20 w brzmieniu:

„18) montażu jednostek zewnętrznych pomp ciepła typu powietrze/woda lub powietrze/powietrze;

19) montażu urządzeń i instalacji fotowoltaicznych do 40 kW;

20) remoncie lub przebudowie instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych.”;

3) w art. 30 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5-19, 20a-21 i 30;”.

Art. 117. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 2 w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 35 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dniao odnawianych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.....);”.

Art. 118. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4a dodaje się pkt 4b brzmieniu:

„4b) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 105 ust. 1 i art. 109 ust. 1 tej ustawy;”

3) w art. 401c

a) ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:

- 1) wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia..... – Prawo energetyczne (Dz. U. z r., poz.);
- 2) wspieranie przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 76, poz. 493, oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622);
- 3) wspieranie rozwoju instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.) oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączeniu tych instalacji, w szczególności na:
 - a) nabycie lub montaż instalacji odnawialnych źródeł energii,
 - b) lub nabycie stacji redukcyjno – gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;

- 4) wspieranie rozwoju produkcji instalacji odnawialnych źródeł energii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.);
- 5) wspieranie innych działań związanych z odnawialnymi źródłami energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:
 - a) promowanie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej z tych źródeł,
 - b) lub opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej z tych źródeł.”;

b) w ust. 11 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wysokości zobowiązań określonych w ust. 1-4 i 6-9 mogą być zmniejszane za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) w art. 41 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2j w brzmieniu:

„2b. Dla urządzeń (kotły na biomasę o zainstalowanej mocy cieplnej do 50 kW), wykorzystujących biomasę w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.), które zakwalifikować można do kategorii „Kotły centralnego ogrzewania wytwarzające gorącą wodę lub parę o niskim ciśnieniu” (PKWiU ex 25.21.12.0) - stawka podatku wynosi 0%.

2c. W latach 2013 – 2020 stawka podatku przy sprzedaży biomasy, o której mowa w ust. 2b, w postaci peletu lub brykietu, przeznaczonej do spalania jako opał, w kotłach na biomasę o zainstalowanej mocy cieplnej do 50 kW (PKWiU ex 25.21.12.0) – wynosi 8%.

2d. Sprzedawca biomasy, o której mowa w ust. 2b, ze względu na jej przeznaczenie jest obowiązany w przypadku sprzedaży:

- 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywana biomasa, o której mowa w ust. 2b, jest przeznaczona lub będzie sprzedana w celu wykorzystania na cele opałowe w urządzeniach, o których mowa w ust. 2b; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego

dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż;

- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, że nabywana biomasa, o której mowa w ust. 2b, jest przeznaczona lub będzie sprzedana w celu wykorzystania na cele opałowe w urządzeniach, o których mowa w ust. 2b; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu potwierdzającego tę sprzedaż.

2e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2d pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 2f, powinno być dołączone do kopii faktury oraz powinno zawierać:

- 1) dane dotyczące nabywcy, w tym nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, a także NIP lub REGON;
- 2) określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanej biomasy;
- 3) wskazanie rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 4) datę i miejsce złożenia oświadczenia;
- 5) czytelny podpis składającego oświadczenie.

2f. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2e, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawianej fakturze, ze wskazaniem rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia.

2g. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2d pkt 2, powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, numer PESEL nabywcy lub pełnoletniej osoby zameldowanej pod tym samym adresem co nabywca;
- 2) adres zameldowania nabywcy oraz adres zamieszkania, jeżeli jest inny od adresu zameldowania;
- 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanej biomasy;
- 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych, w których mogą być wykorzystane te wyroby oraz miejsc (adresów), gdzie znajdują się te urządzenia;
- 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
- 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

2h. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca biomasę, o której mowa w ust. 2b, jest obowiązana do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1, w celu potwierdzenia jej tożsamości.

2i. Sprzedawca biomasy, o której mowa w ust. 2b, osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej jest obowiązany zastosować podstawową stawkę podatku albo odmówić sprzedaży tej biomasy w przypadku, gdy:

- 1) osoba nabywająca biomasę, o której mowa w ust. 2b, odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1;
- 2) dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 2g pkt 1;
- 3) adres, pod który sprzedawca dostarczył biomasę, o której mowa w ust. 2b, jest inny niż wskazane w oświadczeniu nabywcy miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze;
- 4) ilość i rodzaj nabywanej biomasy, o której mowa w ust. 2b, jest inna niż wskazane w oświadczeniu.

2j. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2d pkt 1 i 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 4 w ust. 3 po lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. ł w brzmieniu:

„ł) dostawy praw majątkowych, wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”.

Art. 121. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) biomasa - ulegające biodegradacji części produktów, odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i

zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, a także ulegające biodegradacji osady ściekowe;”;

2) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa, pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 21 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Art. 122. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.²⁰⁾) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1)w części I:

a) ust. 20 - 22 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	„20. Przyrzeczenie wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	98 zł	Wydanie przyrzeczenia koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii
	21. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	44 zł	Przedłużenie terminu ważności koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii

	22. Wydanie duplikatu zezwolenia (pozwolenia, koncesji) lub przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	24 zł	Wydanie duplikatu koncesji lub duplikatu przyrzeczenia wydania koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii"
--	---	-------	---

b) w ust. 36 w kolumnie 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

1	2	3	4
	36. Dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej:	412 zł	„3) dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii"

c) w ust. 37 w kolumnie 4 zwolnienie oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

1	2	3	4
	37. Zmiana wpisu do rejestru działalności regulowanej, jeżeli: 1) dotyczy ona rozszerzenia zakresu działalności 2) dotyczy ona rozszerzenia zakresu działalności	50 % stawek określonych od wpisu 100 % stawek określonych od wpisu	„2) zmiany wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii"

d) w ust. 53 w kolumnie 4 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

1	2	3	4
	53. Decyzja inna, niż wymieniona w niniejszym załączniku, do której mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego	10 zł	„7) decyzja o zmianie wpisu lub wykreślenia na wniosek wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii”

2)w części II w ust. 21 w kolumnie 4 dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

1	2	3	4
	21. Pozostałe zaświadczenia	17 zł	„15) zaświadczenie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW lub wytwarzaniem biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii „16) zaświadczenie gwarancji pochodzenia w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW”

3)w części III:

a) w ust. 44 w kolumnie 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

1	2	3	4
	44. Inne niż wymienione w niniejszym załączniku zezwolenie (pozwolenie, koncesja): 1) na wykonywanie działalności	616 zł	„15) koncesja dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii

gospodarczej 2) pozostałe	82 zł	elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW"
------------------------------	-------	--

b) w ust. 45 i 46 otrzymują brzmienie:

1	2	3	4
	„45. W przypadku wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na kilka rodzajów działalności w jednej decyzji - za każdy rodzaj działalności	100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	koncesja dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW"
	46. Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji), jeżeli: 1) dotyczy przedłużenia terminu ważności lub rozszerzenia zakresu działalności 2) treścią zmiany jest kolejny rodzaj działalności z zastrzeżeniem ust. 17-19	50 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji) 100 % stawki określonej od zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	Przedłużenie terminu ważności lub zmiana warunków wydanej koncesji dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy elektrycznej nieprzekraczającej 5 MW"

Art. 123. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) opłata przejściowa - wynagrodzenie za usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, należne operatorowi, przeznaczane na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 44, wydatków, o których mowa w art. 31 ust. 5 ustawy z

dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.) oraz kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A.";

- 2) w art. 13 wysokość kwoty oznaczonej symbolem "G_i", o którym mowa w art. 12 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku "i" otrzymuje brzmienie:

$$G_i = \sum K_{Ofi} + L_i + B_i + Z_i - E_i$$

oraz dodaje się pomiędzy symbolami B_i oraz E_i oznaczenie nowego symbolu:

"Z_i - kwota wydatków wynikająca z art. 31 ust 5 ustawy z dnia..... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).";

- 3) w art. 18 ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty przejściowej oraz na lokatach, o których mowa w art. 54 ust. 1, jest niewystarczająca na realizację zadań, o których mowa w art. 49 ust. 1 Zarządca Rozliczeń S.A. może korzystać z innych źródeł finansowania.”;

- 4) art. 49 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywanie innych czynności określonych w ustawie lub obowiązków określonych w ustawie z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”;

- 5) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po:

- 1) spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub
- 2) wygaśnięciu praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44; lub
- 3) wyznaczeniu innego operatora wykonującego zadania operatora informacji pomiarowych, określone w ustawie - Prawo energetyczne; lub
- 4) wygaśnięciu praw i obowiązków sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 2 pkt 29 ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.).”.

Art. 124. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.²²⁾) w art. 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytworzoną z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacjach i małych instalacjach, na podstawie dokumentu potwierdzającego wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z r., poz.), w następujących rodzajach instalacji odnawialnego źródła energii:

- a) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 50 kW;
- b) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 kW do 200 kW;
- c) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- d) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- e) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW;
- f) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW;
- g) energia promieniowania słonecznego o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 100 kW.”;

2b. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2a stosuje się w chwili wytworzenia energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2a. Przepisu art. 24 ust. 1 oraz art. 91 ust. 1 nie stosuje się.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 125. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 9 i 9a ust. 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²³⁾) pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art. 51 i art. 53 niniejszej ustawy.

Art. 126. Do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.), za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 127. 1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Decyzje dotyczące wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliw gazowych z instalacji odnawialnych źródeł energii wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

Art. 128. 1. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy, świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i ust. 2, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym równym jeden, o którym mowa w art. 60, przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przepisy art. 59 ust. 3 - 9 stosuje się odpowiednio do instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym równym jeden, o którym mowa w art. 60, przysługuje przez okres kolejnych 5 lat, liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 129. Sprzedawca z urzędu, w latach 2013 i 2014, jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, od przedsiębiorstwa energetycznego, które zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1, od wytwórcy, o którym mowa w art. 4, lub od wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po określonej stałej cenie jednostkowej, która w przypadku następujących rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii wynosi:

- 1) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 50 kW - 0,70 zł za 1 kWh;
- 2) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 50 kW do 200 kW – 0,65 zł za 1 kWh;
- 3) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW – 0,55 zł za 1 kWh;
- 4) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW – 0,45 zł za 1 kWh;
- 5) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW – 0,70 zł za 1 kWh;
- 6) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW - 0,65 zł za 1 kWh;
- 7) energia promieniowania słonecznego o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 100 kW – 1,10 zł za 1 kWh.

Art. 130. Sprzedawca z urzędu ma obowiązek zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego, po stałej cenie, o której mowa w art. 37 ust. 1 - 3, przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytkowania tej instalacji, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2027 r.

Art. 131. Prezes URE w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy obliczy i ogłosi stawki opłaty przejściowej z uwzględnieniem planowanego wzrostu w roku 2013 kosztu rozliczeń, o których mowa w art. 37 ust 5 w kwocie 49.400 tys. zł.

Art. 132. Pierwsze współczynniki korekcyjne, o których mowa w art. 60, na kolejne lata począwszy od 2013 roku do 2017 roku, dla poszczególnych rodzajów i łącznej mocy zainstalowanych instalacji odnawialnych źródeł energii, wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub paliwo gazowe z odnawialnych źródeł energii wynoszą:

- 1) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW lub biogaz rolniczy wprowadzany do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego do 2 mln m³:
 - a) w 2013 r. - 1,50;
 - b) w 2014 r. - 1,50;
 - c) w 2015 r. - 1,475;
 - d) w 2016 r. - 1,45;
 - e) w 2017 r. - 1,425;
- 2) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW do 1 MW lub biogaz rolniczy wprowadzany do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 2 mln m³ do 4 mln m³:
 - a) w 2013 r. - 1,45;
 - b) w 2014 r. - 1,45;
 - c) w 2015 r. - 1,425;
 - d) w 2016 r. - 1,40;
 - e) w 2017 r. - 1,375;
- 3) biogaz rolniczy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW lub biogaz rolniczy wprowadzany do sieci dystrybucyjnej gazowej o łącznej produkcji biogazu rolniczego powyżej 4 mln m³:
 - a) w 2013 r. - 1,40;
 - b) w 2014 r. - 1,40;
 - c) w 2015 r. - 1,375;

- d) w 2016 r. – 1,35;
 - e) w 2017 r. – 1,325;
- 4) biogaz pozyskany z surowców pochodzących ze składowisk odpadów o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW:
- a) w 2013 r. – 1,10;
 - b) w 2014 r. – 1,10;
 - c) w 2015 r. – 1,06;
 - d) w 2016 r. – 1,025;
 - e) w 2017 r. – 1,00;
- 5) biogaz pozyskany z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW:
- a) w 2013 r. – 0,75;
 - b) w 2014 r. – 0,75;
 - c) w 2015 r. – 0,725;
 - d) w 2016 r. – 0,70;
 - e) w 2017 r. – 0,625;
- 6) biomasa lub układ hybrydowy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej poniżej 10 MW:
- a) w 2013 r. - 1,30;
 - b) w 2014 r. – 1,30;
 - c) w 2015 r. – 1,25;
 - d) w 2016 r. – 1,225;
 - e) w 2017 r. – 1,20;
- 7) biomasa lub układ hybrydowy o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 10 MW:
- a) w 2013 r. – 0,95;
 - b) w 2014 r. – 0,95;
 - c) w 2015 r. – 0,925;
 - d) w 2016 r. – 0,90;
 - e) w 2017 r. – 0,875;
- 8) biomasa lub układ hybrydowy w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) poniżej 10 MW:
- a) w 2013 r. - 1,70;
 - b) w 2014 r. – 1,70;
 - c) w 2015 r. – 1,65;
 - d) w 2016 r. – 1,625;
 - e) w 2017 r. – 1,60;

- 9) biomasa lub układ hybrydowy w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) powyżej 10 MW:
- a) w 2013 r. - 1,15;
 - b) w 2014 r. - 1,15;
 - c) w 2015 r. - 1,125;
 - d) w 2016 r. - 1,10;
 - e) w 2017 r. - 1,075;
- 10) biomasa do spalania wielopaliwowego:
- a) w 2013 r. - 0,30;
 - b) w 2014 r. - 0,30;
 - c) w 2015 r. - 0,25;
 - d) w 2016 r. - 0,20;
 - e) w 2017 r. - 0,15;
- 11) biopłyny:
- a) w 2013 r. - 1,15;
 - b) w 2014 r. - 1,15;
 - c) w 2015 r. - 1,125;
 - d) w 2016 r. - 1,10;
 - e) w 2017 r. - 1,075;
- 12) energia promieniowania słonecznego o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 100 kW:
- a) w 2013 r. - 2,85;
 - b) w 2014 r. - 2,85;
 - c) w 2015 r. - 2,70;
 - d) w 2016 r. - 2,55;
 - e) w 2017 r. - 2,40;
- 13) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 500 kW:
- a) w 2013 r. - 1,20;
 - b) w 2014 r. - 1,20;
 - c) w 2015 r. - 1,175;
 - d) w 2016 r. - 1,15;
 - e) w 2017 r. - 1,125;
- 14) energia wiatru na lądzie o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 500 kW:
- a) w 2013 r. - 0,90;

- b) w 2014 r. – 0,90;
- c) w 2015 r. – 0,875;
- d) w 2016 r. – 0,85;
- e) w 2017 r. – 0,825;

15) energia wiatru na morzu:

- a) w 2013 r. - 1,80;
- b) w 2014 r. – 1,80;
- c) w 2015 r. – 1,80;
- d) w 2016 r. – 1,80;
- e) w 2017 r. – 1,80;

16) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1 MW:

- a) w 2013 r. - 1,60;
- b) w 2014 r. – 1,60;
- c) w 2015 r. – 1,575;
- d) w 2016 r. – 1,55;
- e) w 2017 r. – 1,525;

17) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 1 MW do 5 MW:

- a) w 2013 r. - 1,70;
- b) w 2014 r. – 1,70;
- c) w 2015 r. – 1,675;
- d) w 2016 r. – 1,65;
- e) w 2017 r. – 1,625;

18) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 5 MW do 20 MW:

- a) w 2013 r. – 2,00;
- b) w 2014 r. – 2,00;
- c) w 2015 r. – 1,975;
- d) w 2016 r. – 1,95;
- e) w 2017 r. – 1,925;

19) hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 20 MW:

- a) w 2013 r. – 2,30;
- b) w 2014 r. – 2,30;
- c) w 2015 r. – 2,25;
- d) w 2016 r. – 2,20;
- e) w 2017 r. – 2,15;

20) energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej:

- a) w 2013 r. – 1,20;
- b) w 2014 r. – 1,20;
- c) w 2015 r. – 1,20;
- d) w 2016 r. – 1,20;
- e) w 2017 r. – 1,20.

Art. 133. Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 41 ust. 1, oraz świadectwa pochodzenia biogazu, o których mowa w art. 41 ust. 2, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 41 ust. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 134. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, na wniosek Prezesa ARR, ustali i ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz znanych surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, o których mowa w art. 2 pkt 2, które mogą być użyte do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 135. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa URE, ustali i ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę ulegających biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz powiązanych z nimi działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych i komunalnych, oraz ulegających biodegradacji osadów ściekowych, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 136. Wsparcie dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4, może być udzielane w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym przepisie ze wspólnym rynkiem.

Art. 137. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 71 ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy przekaże Komisji Europejskiej w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 138. 1. Za równoważne z uzyskaniem certyfikatu instalatora mikroinstalacji i małych instalacji uznaje się uzyskanie w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy świadectwa ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych.

2. Osoby, które ukończyły studia, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od daty uzyskania świadectwa ukończenia takich studiów, przesyłają jego uwierzytelnioną kopię, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1 oraz wydania certyfikatu.

3. Programy studiów, o których mowa w ust. 1, winny co najmniej dotyczyć minimum zagadnień zawartych w zakresie programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 90 pkt 2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego zatwierdza po zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki proponowany przez wydziały szkół wyższych program studiów podyplomowych lub równorzędnych.

4. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu, o którym mowa w ust. 2, na zasadach określonych w art. 82.

Art. 139. 1. Osoby posiadające dokument wydany w ramach istniejących systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania, które opierają się na kryteriach określonych w załączniku IV do dyrektywy 2009/28/WE, odpowiednio w zakresie instalowania danego rodzaju mikroinstalacji i małych instalacji, w porównaniu z osobami, o których mowa w art. 76 ust. 1, uważa się za posiadaczy tymczasowego certyfikatu.

2. Tymczasowe dokumenty, o których mowa w ust. 1, wygasają z dniem upływu ich ważności, ale nie później niż w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy i nie podlegają wznowieniu.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przekazują do Prezesa UDT uwierzytelnioną kopię posiadanego dokumentu, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 96 ust. 1 oraz wydania tymczasowego certyfikatu.

4. Za wydanie tymczasowego certyfikatu, o którym mowa w ust. 3 pobierana jest opłata w wysokości 50 zł, która stanowi przychód UDT.

5. Do osób, o których mowa w ust. 1 stosuje się przepisy art. 76 ust. 1 pkt 1 i 4.

6. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 93 i 94, w zakresie dotyczącym odmowy wydania certyfikatu.

7. W terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy za równoważne ze spełnieniem warunku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 uznaje się ukończenie szkolenia u producenta danego

rodzaju instalacji poświadczonym zaświadczeniem, jeżeli program szkolenia w części teoretycznej i praktycznej dotyczył jako minimum zagadnień związanych z projektowaniem, montażem i konserwacją instalacji odnawialnych źródeł energii oraz odpowiednich norm i przepisów w tym względzie.

Art. 140. Przychody, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 118, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 118, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 141. Przepis art. 401c ust. 13 ustawy, o której mowa w art. 118 nie ma zastosowania do finansowania celów określonych w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 118, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, realizowanych w ramach priorytetowych programów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, w odniesieniu do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ustaliła kryteria wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, oraz zasady udzielania i umarzania pożyczek oraz tryb i zasady udzielania i rozliczania dotacji.”

Art. 142. Do energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, a także w zakresie wykorzystania osadów ściekowych, zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865).

Art. 143. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), warunki techniczne wymagane do zapewnienia udziału co najmniej 13% energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliwa gazowego z instalacji odnawialnych źródeł energii w bilansie energii zużytej w budynku
- w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 144. 1. W latach 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2012 r. – 0 zł;
- 2) 2013 r. – 688.353,25 zł;
- 3) 2014 r. – 710.380,55 zł;

- 4) 2015 r. – 737.375,02 zł;
- 5) 2016 r. – 764.657,89 zł;
- 6) 2017 r. – 793.714,89 zł;
- 7) 2018 r. – 823.082,34 zł;
- 8) 2019 r. – 851.067,14 zł;
- 9) 2020 r. – 879.152,36 zł;
- 10) 2021 r. – 907.285,23 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu wydatków.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej oraz zagrożenia polegającego na utracie możliwości wsparcia dla funkcjonujących instalacji odnawialnych źródeł energii lub też zagrożenia nie osiągnięciem przez Rzeczpospolitą Polską celu krajowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, wynikającego z krajowego planu działania.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.

Art. 145. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

-
- 1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., str. 16).
 - 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235 i Nr 94, poz. 551.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778 i Nr 228, poz. 1368.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378.
 - 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, 1431, oraz z 2012 r. poz. 611.
 - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622 i Nr 186, poz. 1100.
 - 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.
 - 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i 234, poz. 1391.

-
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 203, poz. 1351 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 117, poz. 678, Nr 138, poz. 809 i 152, poz. 897.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 778, oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 poz. 362 i poz. 596.
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235 i Nr 94, poz. 551.
- ¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060, Nr 224, poz. 1341, oraz z 2012 r. poz. 460.
- ¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 161, poz. 1078 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 28, poz. 143, Nr 87, poz. 484, Nr 234, poz. 1386 i Nr 240, poz. 1429.
- ¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578, oraz z 2011 r. Dz. U. Nr 153, poz. 902.
- ²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619, z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 167, poz. 1131 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 133, poz. 768, Nr 149, poz. 887, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 207, poz. 1230, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367 i Nr 232, poz. 1378.
- ²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.
- ²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208 i Nr 232, poz. 1378.
- ²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 81, poz. 530, oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551.

